

9. česko-německé online setkání – neděle 2.4.2023 v 17:00

Téma: **Die Heimat**

Biblické zamýšlení: *Roman Hota*

Na světě je mnoho krásných míst a každé je v něčem jedinečné, ale k místu, kde se člověk narodil, má většinou zvláštní vztah a **nazývá ho svým domovem**.

Myslím, že ten princip vnímání místa, kde jsme vyrůstali jako svého domova, je u všech lidí stejný. Je to místo, kde se nám vybavují obrazy a zážitky z dětství, kde v myšlenkách vidíme mámu a tátu, kde známe každé zákoutí ulice i lesa, kde se rádi vracíme.

I kdybychom se v životě stěhovali 10x, vždycky to naše rodné město bude mít výsadní postavení. Často pak mluvíme o dvou domovech - ten první, naše rodiště, nazýváme starým domovem, ten druhý je náš současný domov.

Naše touha, se v myšlenkách vracet do svého rodiště a navštěvovat ho, je přirozená a správná. Na druhou stranu, když nás životní cesty zavedly na místo, které se stalo naším novým domovem, je potřeba se zdravě upoutat od rodného domova, přestřihnout onu pupeční šňůru a zapustit kořeny jinde.

Není to jednoduché, obzvlášť když naše stěhování nebylo dobrovolné nebo naopak dokonce násilné. V takovém případě je často potřeba mnoho času, než se s novým domovem zvnitřníme a jsme schopni se zdravě poohlédnout zpět na naši starou domovinu.

Chtěl bych nyní vaši pozornost upoutat ještě k jednomu domovu. Apoštol Jan ve svém evangeliu zachytí Ježíšův poslední rozhovor se svými učedníky několik hodin před tím, než byl Ježíš ukřížován.

Ježíš sděluje učedníkům, že **odchází k Otcí, aby jim tam nachystal nový domov**. Doslova říká: „*V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Kdyby nebyly, řekl bych vám to. Neboť vám jdu připravit místo.*“ (Jan 14:2)

Učedníci tomu moc nerozuměli, ze začátku nechápali, že mluví o novém domově v nebi, kde se nedostanou žádnými pozemskými cestami. Ježíš dále slibuje: „*A odejdu-li a připravím vám místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.*“ (Jan 14:3)

Už je to hodně dlouho, co Ježíš odešel do nebe. Někteří možná ztratili víru a začali pochybovat, zda na nás nezapomněl a zda se pro nás skutečně vrátí.

Už Apoštol Petr napsal, že v posledních dnech přijdou takoví skeptici. „*Především vězte, že v posledních dnech přijdou s posměchem posměvači, kteří budou žít podle svých vlastních žádostí a budou říkat: ,Kde je to zaslíbení jeho příchodu? Od té doby, co zesnuli otcové, všechno zůstává tak, jak to je od počátku stvoření.*“ (2 Petrův 3:3-4)

A jak jsme na tom my dneska? Očekáváme ten okamžik, kdy nás Ježíš vezme do svého nebeského domova? A jsme na to připraveni? Na jiném místě nás Ježíš napomíná slovy: „*Bděte tedy, protože nevíte, v který den váš Pán přijde.*“ (Matouš 24:42)

Žijeme v době velmi bouřlivé, Bible ji nazývá dobou poslední. Je velmi snadné sklouznout k pochybnostem, strachu a úzkostem.

Ale to dnešní Ježíšovo poselství zní: „*At se vaše srdce nechvěje. Věříte v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce jsou mnohé příbytky. Kdyby nebyly, řekl bych vám to. Neboť vám jdu připravit místo.*“ (Jan 14:1-2)

To, co nás má povzbudit, je Ježíšovo zaslíbení, že pro své věrné, pro ty, kdo se drží Jeho Slova a následují ho, chystá nový, nádherný nebeský domov.

Byť je nám tady, přes to vše, co se ve světě děje, díky Bohu dobré, nezapouštějme své kořeny ve svém starém či současném domově příliš hluboko, abychom byli v každé chvíli **připraveni odejít do oné nebeské, mnohem krásnější vlasti a setkat se tam s nebeským Otcem a jeho synem Ježíšem Kristem**. Tam je náš pravý domov, tam se naše duše touží vrátit.

Kéž nám i ty letošní Velikonoce znova připomínají Ježíšovo vítězství nad smrtí a jeho pozvání do nebeského domova, kde už navždy budeme s Ním.

9th Czech-German online meeting - Sunday 2.4.2023 at 17:00

Téma: **Die Heimat**

Biblical reflection: *Roman Hota*

There are many beautiful places in the world, and each one is unique in some way, but most people have a special relationship with the place where they were born and **call it home**.

I think the principle of seeing the place where we grew up as home is the same for all people. It is a place where we recall images and experiences from our childhood, where we see our mum and dad in our thoughts, where we know every corner of the street and the forest, where we like to return.

Even if we've moved 10 times in our lives, our hometown will always have a privileged position. We often talk about two homes - the first one, our hometown, we call our old home, the other is our current home.

Our desire to return in thought to our birthplace and visit it is natural and right. On the other hand, when life's paths have taken us to a place that has become our new home, it is healthy to detach ourselves from our native home, to cut the umbilical cord and put down roots elsewhere.

It's not easy, especially when our moving was not voluntary or even forced. In this case, it often takes a lot of time to get comfortable with our new home and be able to look back on our old home in a healthy way.

I would now like to draw your attention to one more home. Apostle John In his Gospel recorded Jesus' last conversation with his disciples a few hours before Jesus was crucified.

Jesus tells the disciples that **he is going to the Father to prepare a new home for them**. He literally says, "*In my Father's house are many mansions. If there were not, I would have told you. For I go to prepare a place for you.*" (John 14:2)

The disciples didn't understand it very well, at first they didn't realize that he was talking about a new home in heaven where they couldn't get there by any earthly ways. Jesus goes on promising, "*And if I go and prepare a place for you, I will come back again and will take you to myself, that where I am, there you may be also.*" (John 14:3)

It's been a long time since Jesus went to heaven. Some may have lost faith and begun to wonder if He has not forgotten us and if He will indeed return for us.

Even the Apostle Peter wrote that in the last days there would be such skeptics. "*Know this first of all, that in the last days scoffers will come with scoffing, living according to their own desires, saying, 'Where is the promise of his coming? From the death of the fathers till now, everything remains as it has been since the beginning of creation.'*" (2 Peter 3:3-4)

And how are we doing today? Are we waiting for the moment when Jesus takes us to his heavenly home? And are we ready for it? In another passage, Jesus admonishes us with the words: "*Watch therefore, for you do not know on what day your Lord will come.*" (Matthew 24:42)

We are living in a very turbulent time, the Bible calls it the end times. It is very easy to slide into doubt, fear and anxiety.

But the message of Jesus today is, "*Let not your heart be troubled. Believe in God, believe also in me. In my Father's house are many mansions. If there were not, I would tell you. For I go to prepare a place for you.*" (John 14:1-2)

What should encourage us is Jesus' promise that He is preparing a glorious new heavenly home for His faithful ones, for those who keep His Word and follow Him.

Although we are well here, thank God, in spite of all that is happening in the world, let us not sink our roots too deeply in our old or present home, so that we may **be ready at any moment to go to that heavenly, far more beautiful homeland and meet our heavenly Father and His Son Jesus Christ there**. There is our true home, there our souls long to return.

May this Easter remind us again of Jesus' victory over death and his invitation to his heavenly home where we will be with him forever.

9. tschechisch-deutsches Online-Treffen - Sonntag 2.4.2023 um 17:00

Thema: **Die Heimat**

Bilische Reflexion: *Roman Hota*

Es gibt viele schöne Orte auf der Welt, und jeder ist in etwas Einzigartigem, aber zu dem Ort, an dem ein Mensch geboren wurde, hat er meistens eine besondere Beziehung und **nennt ihn sein Zuhause**.

Ich denke, dass das Prinzip der Wahrnehmung des Ortes, an dem wir aufgewachsen sind, für alle Menschen gleich ist. Es ist ein Ort, an dem wir uns an Bilder und Erlebnisse aus der Kindheit erinnern, wo wir in Gedanken Mama und Papa sehen, wo wir jeden Winkel der Straße und des Waldes kennen, wo wir gerne wiederkommen.

Auch wenn wir während des Lebens 10x umziehen, wird unser Geburtsort immer eine privilegierte Stellung haben. Oft sprechen wir dann von zwei Heimaten - die erste, unser Geburtsort, nennen wir unsere alte Heimat, die zweite, wo wir gegenwärtig leben, ist unsere neue Heimat.

Unser Wunsch, in Gedanken in die Heimat zurückzukehren und sie zu besuchen, ist natürlich und richtig. Auf der anderen Seite, als die Lebenswege uns zu dem Ort führten, der unser neues Zuhause geworden ist, müssen wir uns gesund von unserer Heimat trennen, die Nabelschnur durchschneiden und anderswo Wurzeln schlagen.

Es ist nicht einfach, vor allem, wenn unser Umzug nicht freiwillig oder sogar gewalttätig war. In diesem Fall braucht man viel Zeit, um sich mit dem neuen Zuhause zu verinnerlichen, bis wir in der Lage sind, objektiv auf unsere alte Heimat zurückzublicken.

Ich möchte ihre Aufmerksamkeit noch auf eine andere Heimat zuwenden. Der Apostel Johannes beschrieb in seinem Evangelium das letzte Gespräch Jesu mit seinen Jüngern einige Stunden vor seiner Kreuzigung.

Jesus sagt seinen Jüngern, dass **er zum Vater geht, um ihnen dort ein neues Zuhause zu bereiten**. Er sagt wörtlich: „*Im Haus meines Vaters gibt es viele Wohnungen. Wenn es nicht so wäre, hätte ich dann etwa gesagt: 'Ich gehe jetzt hin, um den Platz für euch vorzubereiten'?*“ (Johannes 14:2)

Die Jünger verstanden es nicht, anfangs begriffen sie nicht, dass er von einer neuen Heimat im Himmel sprach, wohin keine irdischen Wege führen. Jesus verspricht weiter: „*Und wenn ich hingegangen bin und euch den Platz vorbereitet habe, werde ich wiederkommen und euch zu mir holen, damit auch ihr da seid, wo ich bin.*“ (Johannes 14:3)

Es ist lange her, als Jesus in den Himmel gefahren ist. Manche Nachfolger haben vielleicht den Glauben verloren und zweifeln, ob er uns vergessen hat und ob er wirklich zu uns zurückkehren wird.

Schon der Apostel Petrus schrieb, dass in den letzten Tagen solche Skeptiker kommen werden. „*Vor allen Dingen müsst ihr wissen, dass in den letzten Tagen Spötter auftreten werden, die sich über die Wahrheit lustig machen, aber doch nur ihren selbstsüchtigen Wünschen folgen. Sie werden sagen: "Er hat doch versprochen wiederzukommen! Wo bleibt er denn? Inzwischen sind unsere Väter gestorben, aber alles ist immer noch so, wie es seit Anfang der Schöpfung war."*“ (2 Petrus 3:3-4)

Und wie geht es uns heute? Erwarten wir den Augenblick, in dem Jesus uns in sein himmlisches Zuhause bringt? Sind wir darauf vorbereitet? An anderer Stelle ermahnt uns Jesus: „*Seid also wachsam! Denn ihr wisst nicht, an welchem Tag euer Herr kommt.*“ (Matthäus 24:42)

Wir leben in einer sehr turbulenten Zeit, die die Bibel „die letzten Zeiten“ nennt. Es ist sehr einfach, in Zweifel und Angst zu rutschen.

Aber das ist die Botschaft Jesu heute: "**Lasst euch nicht in Verwirrung bringen. Glaubt an Gott und glaubt auch an mich!**² *Im Haus meines Vaters gibt es viele Wohnungen. Wenn es nicht so wäre, hätte ich dann etwa gesagt: 'Ich gehe jetzt hin, um den Platz für euch vorzubereiten'?*" (Johan. 14:1-2)

Was uns ermutigen soll, ist die Verheißung Jesu, dass er für seine Nachfolger, für diejenigen, die sein Wort halten und ihm folgen, eine neue, herrliche himmlische Heimat vorbereitet.

Auch wenn wir hier auf der Erde zufrieden sind, trotz allem, was in der Welt geschieht, lassen wir unsere Wurzeln nicht zu tief in unsere alte oder gegenwärtige Heimat gehen, **um in jedem Augenblick bereit zu sein, in jenes himmlische, viel schönere Vaterland zu gehen und dort dem himmlischen Vater und seinem Sohn Jesus Christus zu begegnen.** Dort ist unsere wahre Heimat, dort sehnt sich unsere Seele nach Rückkehr.

Mögen auch die diesjährigen Ostern uns wieder an den Sieg Jesu über den Tod und seine Einladung in die himmlische Heimat erinnern, wo wir für immer bei ihm sein werden.